

Mirjam Oldenhave

Mees Kees

Op de kast

Met illustraties van Rick de Haas

Uitgeverij Ploegsma Amsterdam

Kijk ook op
www.kinderboeken.nl
www.ploegsma.nl
www.meeskees.nl

AVI E5/M6

Zestiende, herziene druk 2020

ISBN 978 90 216 8106 1 / NUR 282

© Tekst: Mirjam Oldenhave 2007, 2020

© Illustraties: Rick de Haas 2007, 2020

Foto's Mirjam Oldenhave en Rick de Haas: Robert Elsing

Vormgeving: Studio Cursief, Irma Hornman

© Deze uitgave: Uitgeverij Ploegsma, Amsterdam 2020

Alle rechten voorbehouden.

Uitgeverij Ploegsma drukt haar boeken op papier met het FSC-keurmerk. Zo helpen we waardevolle oerbossen te behouden.

Inhoud

Sammy	7	Juf Pauline	68
Welkom	13	Helebaal diks	75
Meervoud, minder fout	21	Geschiedenis	82
Biologie	28	Voortplanting	88
Gebroken	34	Graan door de eeuwen heen	96
Nieuws uit de natuur: buitenles	41	Streepje	103
Mastino napoletano	48	Straf	109
Kwispels	54	Bezoek	115
Tempotafels	61	Erg jammer	123

Tobias

Dit ben ik
en hier komen de anderen:

Mees Kees

Moet het nog leren,
maar is nu al uit-ste-kend!

Sep

Kun je mee lachen
en is mijn beste vriend.

Hasna

Mooiste meisje van de wereld.

Jackie

Grootste opschepper (ook van de wereld).

Fred

De 'baviaan'.
Niet aardig, wel sterk.

Aukje

Wordt minister-president.

Rashida

Hééél verlegen.

Winston

Rapper.

Sammy

Nieuw in onze klas
(en allergisch voor lezen).

Manon

Beetje raar, beetje grappig.

Ben

Keeper.

Karim

Lijkt op James Bond (vindt hij zelf).

Tom

Slimste van de klas, ook slimmer
dan mees Kees en onze juf.

Lisa

Lisa Langkous.

Bart

Gewoon aardig.

Anna

Haar naam kun je omdraaien.

Wahed

De op één na slimste van de klas.

Koen

Ook gewoon aardig.

Dreus

Hoofd van de school (met wrat!).

Sammy

Maandagochtend is mijn lievelingsochtend, want dan begint school weer. Vroeger had ik geeneens een lievelingsochtend. Nu dus wel en dat komt door mees Kees. Daarom was ik al om tien voor acht op school. Ik holde door de gang naar onze klas toe.

‘Zo, Tobias. Jij bent lekker vroeg!’

Ik schrok me kapot. Daar stond Dreus, in de deuropening van haar kamer. Zij is het hoofd van de school. En ik kan je vertellen: zelfs een wilde tijger zou nog bang voor haar zijn, zo streng is zij! Ze heeft een wrat op haar wenkbrauw en daarop groeien zes wenkbrauwharen.

Er is maar één ding erger dan een boze Dreus, en dat is een vriendelijke Dreus. Vandaar dat ik stond te trillen op mijn benen.

‘Had je zo’n zin om te beginnen?’ vroeg ze.

Gewoon doorrademen, dacht ik. Niet te lang

naar de wrat kijken en bidden dat het meevalt.

Ineens zag ik waarom ze zo aardig deed. Achter haar stond een jongen met zijn moeder. O ja, dat was waar ook, we kregen vandaag een nieuwe! Hij leek een beetje op een man van vijftig, maar dan in een jongenslichaam.

‘Laat jij Sammy even zien waar zijn klas is?’ vroeg Dreus.

Ik keek naar de jongen en herkende de blik in zijn ogen: HELP! Ik knikte en rende voor hem uit.

‘En hardlopen doen we buiten,’ hoorde ik Dreus nog zeggen, maar we waren er al. We gingen de klas in en ik deed snel de deur dicht.

‘Die wrat,’ fluisterde de jongen, die dus Sammy heette.

‘Als ze boos is, gaan de haartjes trillen,’ zei ik. Hij slikte.

‘Het is een tarwewrat, dus je kunt hem omdraaien,’ vertelde ik verder. Ik was er ineens een beetje trots op, gek hè?

Sammy zocht steun aan een tafeltje. ‘Omdraaien?’ vroeg hij.

Ik knikte. ‘Niet de wrat zelf, maar het woord. Als je tarwewrat achterstevoren leest, blijft het tarwewrat.’

Ik gaf hem even tijd om bij te komen en liep vast naar mijn tafel. ‘Hier zit ik en hier zit mijn beste vriend Sep,’ zei ik.

‘Is de meester aardig?’ vroeg Sammy.

‘AARDIG?!’ riep ik. En omdat hij daarvan schrok, ging ik gauw verder: ‘Mees Kees is de leukste meester van het heela! Eigenlijk is hij nog maar stagiair. Hij gaat zelf ook nog naar school om te leren hoe je meester moet zijn. Maar onze juf was in verwachting en er was geen andere juf te vinden, dus toen kregen we hem. Ze is allang weer uit verwachting, want ze heeft nu een baby. Maar zo’n kind geeft zo veel werk, dat ik denk dat ze nog heel lang wegblijft. Héél lang, jaren en jaren, denk ik.’

Sammy zei niets, hij leek nu wel zeventig in plaats van vijftig.

‘Maar hij is verschrikkelijk goed, hoor!’ zei ik. ‘Hij houdt zich altijd netjes aan het rooster, want hij heeft op zijn school geleerd dat dat

moet. Maar sinds we hem hebben, haalt iedereen ineens hoge punten, zelfs Rashida.'

Sammy ging op een stoeltje zitten. 'Ik haal nooit hoge punten, want ik heb dyslexie.'

Wat was dat ook alweer... 'Dan ben je toch allergisch of zo?' vroeg ik.

Hij knikte. 'Voor lezen.'

'Maakt niks uit,' zei ik meteen. 'Mees Kees vindt dat je alleen maar moet doen waar je goed in bent. Als je talent hebt voor voetballen, ga je niet op een tekenclub, toch? Bijvoorbeeld: Tom kan echt heel goed rekenen, het beste van de klas en zelfs beter dan mees Kees. Dus Tom maakt meestal alle sommen en dan schrijft hij de antwoorden voor ons op het bord.'

'Maar...' stamelde Sammy.

'Waar ben jij goed in?' vroeg ik.

Sammy wist zo gauw niks. Toen kwam zijn moeder binnen. 'Lieverd, ik ga. Veel succes vandaag!' zei ze.

'Waar is Sammy goed in?' vroeg ik.

'Televisiekijken en computeren,' antwoordde ze meteen. 'Dag Sam, tot vanmiddag.'

‘Dat komt heel goed uit,’ zei ik toen ze weer weg was. ‘Want dat zijn de hoofdvakken bij mees Kees.’

Sammy moest lachen, hij dacht zeker dat ik een grapje maakte.

‘Hou je van moppen?’ vroeg ik.

‘Best wel,’ antwoordde Sammy.

‘Mees Kees kent meer dan een miljoen moppen,’ zei ik. ‘En zijn broer zit bij de motorpolitie. Weet je hoe hard hij op de snelweg rijdt?’

‘Mees Kees?’ vroeg hij.

‘Nee, zijn broer.’

Sammy haalde zijn schouders op. ‘Honderdveertig?’

‘Tweehonderdtwintig,’ zei ik tevreden.

‘Wojoo,’ fluisterde Sammy vol bewondering. Daarna zeiden we een tijdje niets.

‘Tweehonderdtwintig?’ vroeg Sammy toen.

‘Yep,’ zei ik en ik zag dat hij dacht: Wojoo, ik heb mooi mazzel met mees Kees!

Welkom

Iedereen zat al in de klas toen mees Kees binnenkwam. Hij had nieuwe schoenen aan. Echt coole gympen, maar ze waren nog wel héél schoon en wit.

‘Mooi, mees!’ zei Aukje.

Hij keek er steeds naar, daarom zag hij niet dat er een nieuwe jongen bij het bord stond.

‘Mees,’ zei ik en ik wees naar Sammy.

‘Aha!’ Mees Kees gaf Sammy een hand. ‘Van hárte gefeliciteerd!’

Sep begon te grinniken. ‘Hij denkt dat Sammy in een andere klas zit en dat hij mees Kees komt trakteren,’ fluisterde hij.

Mees Kees wreef in zijn handen en ging aan zijn tafel zitten. Afwachtend keek hij naar Sammy. Hij dacht zeker: Kom maar op met die cake!

‘Hij denkt dat Sammy jarig is,’ zei Winston zachtjes.

Jackie begon te zingen: ‘Lang zal hij leven...’

Mees Kees wilde net mee gaan doen, maar ik vond het zielig voor Sammy. Dus ik riep: ‘Mees, hij is de nieuwe, hij heet Sammy!’

Als je meester bent, mag je nooit laten merken dat je een fout hebt gemaakt. Dat kon onze juf heel erg goed. Maar mees Kees is nog maar stagiair, dus hij moet het nog een beetje leren.

‘O, oeps!’ Hij werd helemaal rood, maar toen sprong hij snel op en gaf Sammy weer een hand. ‘Van harte gefeliciteerd dat je in deze klas komt!’ zei hij toen. Dat was toch knap opgelost!

‘Graag gedaan,’ antwoordde Sammy verlegen.

‘Hoezo, wat nou!’ zei Fred boos. ‘Waarom wordt hij gefeliciteerd?’

‘Jij snapt er weer eens geen bal van!’ riep Jackie, die er zelf natuurlijk ook niks van begreep.

‘Omdat hij bij ons in de klas is gekomen,’ zei Aukje plechtig. ‘Ook namens mij gefeliciteerd, Sammy.’

We gingen allemaal ‘gefeliciteerd’ zeggen en Sammy zei steeds: ‘Graag gedaan.’

‘En gecondoleerd dat je bij Fred zit,’ zei Sep.

Wij wilden ook allemaal ‘gecondoleerd’ gaan zeggen, maar toen riep mees Kees: ‘Dan is het nu tijd voor het welkomst-project!’

Hij dacht heel diep na. Wij waren stil, want hoe langer hij denkt, hoe leuker het plannetje.

‘Ik heb het!’ zei hij toen. ‘We gaan allemaal iets over onszelf vertellen, bijvoorbeeld: ik ben mees Kees en ik heb een hond.’

Niemand zei iets. Ik schaamde me een beetje tegenover Sammy. Had ik net zo lopen opscheppen over mees Kees, kwam hij hiermee. Zo saai, ik viel al in slaap bij het idee!

‘Of zullen we gewoon lekker gaan rekenen, mees?’ vroeg Aukje voorzichtig.

‘Maahaarr...’ zei mees Kees.

Ah, er kwam nog iets.

‘Maar, jullie krijgen wel allemaal eerst iets in je mond!’ Hij pakte zijn tas en begon erin te graaien. En wat haalde hij eruit? Een mooie, ronde, glimmende jawbreaker!

Yes! Jawbreakers! Ken je die? Ze zijn zo groot als een pingpongbal en zo hard als beton. Je moet hem helemaal in je mond stoppen en

